

Yo también estaba en el Parlament.. y lo volvería a hacer!

SOLIDARIAS :: 09/10/2011

El 15 de junio fue convocada una acción que tenía por objetivo bloquear el Parlament y con esto el primer paquete de recortes que aquel día serían aprobadas.

[Català]

Jo també estava al Parlament... i ho tornaria a fer!

El 15 de juny va ser convocada una acció que tenia per objectiu bloquejar el Parlament i amb això el primer paquet de retallades que aquell dia serien aprovades.

Aquell dia vàrem demostrar que més enllà de les paraules estàvem disposades a passar a l'acció. Quan han vist de què som capaces -ja no tan sols d'indignar-nos, ja no tan sols manifestar-nos, sinó d'anar a pels responsables de tot això- han desplegat totes les seves armes mediàtiques per tal d'avaluar les seves armes repressives. No en tinguem cap dubte: s'han molestat i molt. La gran violència que diuen haver patit no és altra que la d'haver de trobar-se cara a cara al carrer amb la gent que patim directament les seves decisions. Van viure en primera persona que els identifiquem com a responsables dels nostres problemes... i van tenir por.

Kale borroka, guerrilla urbana, provocadores professionals... són algunes de les paraules que des dels mitjans de comunicació, els polítics i la policia ens han ofert. Pretenien llavors i pretenen avui fer-nos veure que allò que succeí aquell dia var ser una confrontació entre una minoria violenta i els i les parlamentàries on les ingènues indignades i la desbordada policia només eren personatges secundaris d'aquell espectacle. Amb la seva retòrica volen desplaçar l'autèntic problema de fons. Aquell dia, no ens oblidem, es pretenien aprovar els pressupostos que validaven les retallades que ens afecten a totes. El conflicte és entre aquelles que ens precaritzen encara més la vida i aquelles que ens hi resistim obertament.

Aquell dia no eren 22 persones bloquejant el Parlament, érem milers, que ens jutgin a totes! Pretenen que a partir de la repressió sobre unes quantes la resta agafem por, però no deixarem de sortir al carrer. Vàrem anar-hi per moltes raons i són les mateixes per les que hi hauríem de tornar. Tot i així, no ens limitarem a lluitar bloquejant el Parlament, ho farem també al carrer, als llocs de treball, a les universitats i a on calgui. Perquè és amb la pràctica i no amb les paraules com podrem evitar que continuïn fent el que vulguin.

Des del Poder se'ns diu que fer aquest pas és il·legal. Nosaltres responem que això no és important, que fem el que creiem convenient.

Aturem una, cent i mil vegades el Parlament!
Si ens toquen a una ens toquen a totes!

Número de compte solidari amb els encausats 2100 3002 01 2200393278

[Castellano]

Aquel día demostramos que más allá de las palabras estábamos dispuestas a pasar a la acción. Cuando han visto de qué somos capaces -ya no tan sólo de indignarnos, ya no tan sólo manifestarnos, sino de ir a por los responsables de todo esto- han desplegado todas sus armas mediáticas para avalar sus armas represivas. No tengamos ninguna duda: se han molestado y mucho. La gran violencia que dicen haber sufrido no es otra que la de tener que encontrarse frente a frente en la calle con la gente que sufrimos directamente sus decisiones. Vivieron en primera persona que los identificamos como responsables de nuestros problemas... y tuvieron miedo.

Kale borroka, guerrilla urbana, provocadoras profesionales... son algunas de las palabras que desde los medios de comunicación, los políticos y la policía nos han ofrecido. Pretendían entonces y pretenden hoy hacernos ver que aquello que sucedió aquel día fue una confrontación entre una minoría violenta y los y las parlamentarias donde las ingenuas indignadas y la desbordada policía sólo eran personajes secundarios de aquel espectáculo. Con su retórica quieren desplazar el auténtico problema de fondo. Aquel día, no nos olvidamos, se pretendían aprobar los presupuestos que validaban los recortes que nos afectan a todas. El conflicto es entre aquellas que nos precarizan todavía más la vida y aquellas que nos resistimos abiertamente.

Aquel día no eran 22 personas bloqueando el Parlament, éramos miles, que nos juzguen a todas! Pretenden que a partir de la represión sobre unas cuántas el resto cojamos miedo, pero no dejaremos de salir a la calle. Fuimos por muchas razones y son las mismas por las que tendríamos que volver. Aún así, no nos limitaremos a luchar bloqueando el Parlament, lo haremos también en la calle, en los puestos de trabajo, en las universidades y allá donde haga falta. Porque es con la práctica y no con las palabras como podremos evitar que continúen haciendo lo que quieran.

Desde el Poder se nos dice que hacer este paso es ilegal. Nosotras respondemos que esto no es importante, que hacemos lo que creemos conveniente.

Paremos una, cien y mil veces el Parlament!
Si nos tocan a una nos tocan a todas!

Número de cuenta solidaria con las encausadas 2100 3002 01 2200393278

<https://ppcc.lahaine.org/yo-tambien-estaba-en-el-parlament-y-lo-v>